

Verlag *Tropilaelaps* minisymposium

Tekst Heather Graham, Wageningen Bioveterinary Research (WBVR) in Lelystad en Delphine Panziera, WUR Wageningen

Foto Lars Ravesloot

Op 7 december van het afgelopen jaar organiseerde het Nationale Referentie-laboratorium voor bijenziekten (NRL) een online minisymposium over de mijt *Tropilaelaps*. Na een korte introductie door Bram Cornelissen volgden de sprekers die uitgenodigd waren om te discussiëren over deze broedparasiet. Samuel Ramsey uit de VS van het Amerikaanse ministerie van Landbouw (USDA) toonde resultaten van zijn onderzoek met de mijt in Thailand; Panuwan Chantawannakul van de Chiang Mai universiteit in Thailand gaf een overzicht van zijn verkregen onderzoeksresultaten; en Heather Graham van het NRL sprak over de uitdaging van de morfologische diagnostiek en de validatie. Peter Neumann van de COLOSS-werkgroep zat de vergadering voor en leidde de discussie over het huidige en toekomstige onderzoek.

Het genus *Tropilaelaps* bestaat uit vier soorten mijten die oorspronkelijk de grote honingbijsoorten in tropisch Azië met een open nest, zoals *Apis dorsata*, parasiteerden. De mijten lijken op varroamijten. Ze planten zich voort in het

broed, voeden zich met de larven en brengen op die manier een aantal typen virussen over. Net als bij varroa, stapten de soorten *Tropilaelaps clarae* en *Tropilaelaps mercedesae* over op de nieuwe gastheer *Apis mellifera* toen bijenvolken in hun habitat werden geplaatst. De foretische fase, waarin de mijten zich binnen en tussen bijenvolken verplaatsen, is echter korter dan die van de varroamijt. Hierdoor vindt snellere populatiegroei in het broed plaats. Veel andere aspecten van de biologie van de *Tropilaelaps* soorten zijn helaas nog onbekend, waardoor de bestrijdingsmogelijkheden van de mijt nog onduidelijk zijn.

De eerste gerapporteerde besmettingen van *Apis mellifera* vonden plaats in Zuidoost-Azië. In het begin van de tachtiger jaren werden *Tropilaelaps*-mijten tijdens hun verplaatsing naar het westen in Afghanistan gevonden, waarbij ongeveer 90% van *Apis mellifera*-volken werd gedood (Woyke, 1984). In de bijenvolken die zich in de berggebieden bevonden en een lange winterstop en dus een broedstop hadden,

konden de parasieten zich minder goed vermenigvuldigen. Die volken overleefden.

Met de toegenomen internationale handel krijgen steeds meer invasieve soorten op steeds meer plekken ter wereld voet aan de grond. Mede door opwarming van het klimaat denkt men dat *Tropilaelaps*-mijten buiten het oorspronkelijke verspreidingsgebied (Afghanistan) voor problemen in de bijenhoudery kunnen zorgen. Om deze redenen besteedt het NRL speciale aandacht aan *Tropilaelaps*-soorten en hopen de onderzoekers bij te dragen aan het noodzakelijke onderzoek om de biologie van *Tropilaelaps* te ontrafelen. ●

De opnames van het symposium zijn terug te vinden op bit.do/FTzJx.

Links de varroamijt, rechts *Tropilaelaps*